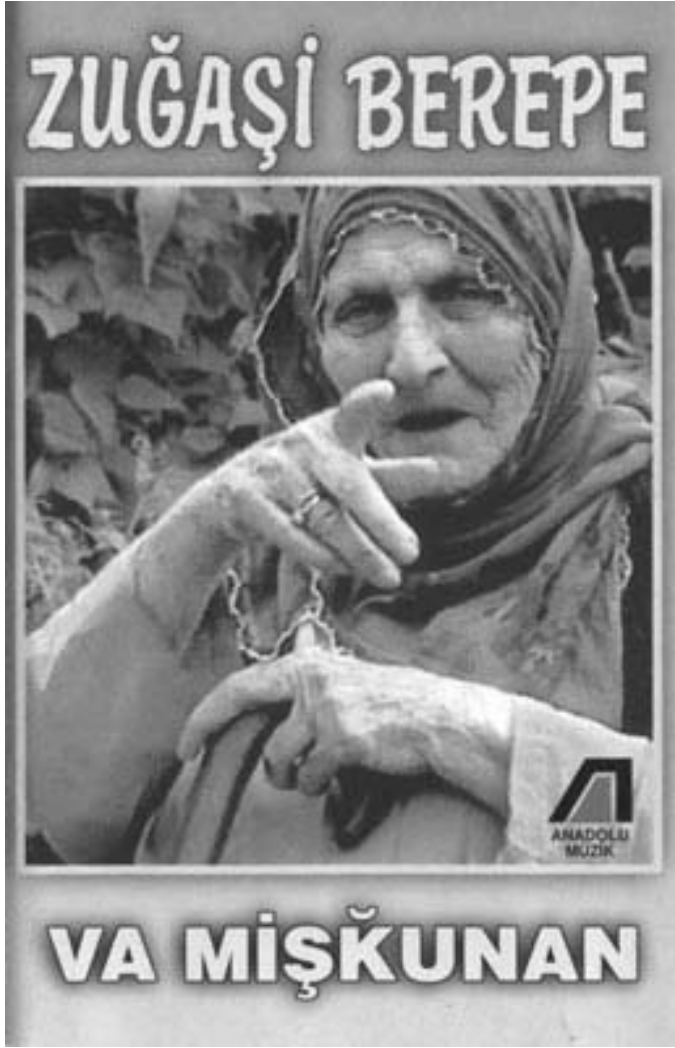

Deniz'in Çocukları

Karadeniz'in asi sesi ZUĞAŞI BEREPE

Erşat ÇAYAN

İstanbul Teknik Üniversitesi

Zuğuşı Berepe deyince akla ilk olarak şüphesiz ki Kazım Koşuncu gelir. Grubu tanıtmaya geçmeden önce Kazım Koşuncu'dan sizlere biraz bahsedelim. Kazım Koşuncu, 1972 yılında Artvin/Hopa'da doğdu. Müzik hayatına ortaokul sıralarında mandolin çalarak başladı, bir süre sonra gitara merak saldı. 1989'da İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesinde üniversite öğrenimine başladı. Üniversitede Koşuncu'nun müziğe olan ilgisi daha da arttı. Bir süre sonra ise Siyasal Bilgiler okumaktan vazgeçti ve üniversiteyi terk etti.

1992 yılında Koşuncu'nun profesyonel müzik hayatı başladı ve Ali Elver'le 'DİNMEYEN' adlı ilk müzik grubunu kurdu. Bu grup, türkçe müzik yapan ve politik içerikli şarkılar üreten bir gruptu. Grup "Sisler Bulvarı" albümünü çıkardıktan sonra dağıldı. Zaten Kazım Koşuncu'nun her zaman bir politik duruşu vardı. Ona Karadeniz'in hırçın çocuğu demelerine şaşmamak gerekir ki o birçok eylemde şarkılarıyla var olan bir kişilikti. İnsan hakları ihlaline tahammülü yoktu ve demokrasi adına birçok eylemde yer almıştı. Gitgide anti-ekolojist bir mantık süren Türkiye'yi eleştiriyordu. Kazım Koşuncu bu protestolarını, düşüncelerini kurduğu diğer gruplarla da müziğiyle başarılı bir şekilde yansıttı.

1993 yılında Mehmedali Barış Beşli ile Lazca müzik yapmak için 'ŞUKU' grubunu kurdu. Daha sonra gruba İlhan Karahan ve Metin Kalaç dâhil oldu. Grubun adı ise Zuğuşı Berepe (Deniz'in Çocukları) olarak değiştirildi. Onlar Karadenizin çocukları olmaktan ziyade bütün dünya denizlerinin çocukları olmak istiyorlardı. Deni-

zin onlar için anlamı çok büyüktü çünkü deniz onlar için özgürlüğü simgeliyordu. Böylelikle grubun adının Uçazuğaşi Berepe (Karadeniz'in Çocukları) olarak değil, denizin çocukları anlamına gelen Lazca "Zuğaşi Berepe" olarak kalmasında karar kıldılar.

Zamanla grup elemanlarının değişimi ve artımı grupta çalgı çeşitliliği ve dolayısıyla çok seslilik oluşturdu. Bu farklılık gruba ayrı bir hava kava kattı. Tulumun rock melodileri arasına gitmesiyle müzikal yapı yerine daha da oturdu. Kazım Koşuncu (vokal, akustik gitar), Cafer İşleyen (bass, vurmaları, flüt), Gürsoy Tanç (elektro gitar), Mahmut Turan (tulum), Uğurcan Sezen (klavye), Zülküfil Murat Dilek (davul), lazcayı yaşatmakla beraber kendi protest kaygılarını, duygularını ve aşk dizelerini modern rock anlayışı altında sentezlemişlerdi. Kaset kapaklarının bir tarafında "Fırtına'da santral istemiyoruz" anlamına gelen Lazca bir cümle yer alır. Zuğaşi Berepe, Fırtına Deresi'ne yapılacak olan hidroelektrik santralini dünyanın sayılı doğal güzelliklerinden olan bu bölgenin tahrip olması yönündeki endişelerinden kaynaklanarak pro-

testo etmişti. Bununla birlikte Zuğaşi Berepe, Gökova'daki termik santralini, Akkuyu'daki nükleer santrali de eleştirmiş, Artvin'de ve Bergama'da siyanürle altın aranmasına tepki göstermiş, doğa sorunlarına karşı duyarlı bir gruptur. 1995'te 'Va Mişkunan' (Bilmiyoruz) ve 1998'de 'İğzas' (Gidiyor) olmak üzere Lazca, Hemşince ve Türkçe parçalardan oluşan iki tane albüm yapmıştır. Daha sonra grubun ömrü pek uzun olmamış ve 2000 li yılların başında grup dağılmıştır.

Şarkıları dinlediğinizde tulumun rock müzikle sentezlenmesine ve melodilerine hayran kalacaksınız. Çoğunun sözlerini anlamasanız da vokalin şarkılardaki duşu yüklü söylemi ve haykırışları insanı derinden etkiliyor. Özellikle İğzas şarkısı başarılı video klibiyle beraber insanı çok duygulandırıyor. Duygusal nitelikli şarkıların yanında politik nitelikli şarkılarının da olduğunu söylemiştik. 'Ernesto', 'Oxoşk'va do Oropa Şen' (Özgürlük ve Aşk İçin) ve 'Ben' adlı şarkılarda politik içerikli şarkılarına örnek verilebilir.

Zuğaşi Berepe, Karadeniz'in hırçın sesi Kazım Koşuncu'nun başarılı çalışmalarından biridir ve laz rock'ın öncülerindedir. Medyada çok söz edilmemesine ve ömrünün de çok uzun olmamasına rağmen Türkiye'de her zaman duşmayı istediğimiz başarılı seslerdendir.